

Efter næsten 12 dage til søs når Jens og Tina Thuesen mållinjen i Caribien.

Drej til højre, når smørret smelter

Tina og Jens Thuesen sejlede over Atlanten i slutningen af 2006 i deres trimaran Skagerrak. Turen bød på måneskin, angst, store bølger og fester

TEKST: TORE JOHANNESEN
FOTO: TIM WRIGHT,
JENS OG TINA THUENSEN

Mange drømmer om at sejle over Atlanten. For Tina og Jens Thuesen blev drømmen til virkelighed. Ægteparret var nået et punkt i tilværelsen, hvor projektet kunne realiseres. Tina og Jens Thuesen er begge 42 år gamle – og ingeniører. Jens Thuesen med sit eget IT-firma i Schweiz, BSI Systems, der nu har nået en størrelse, der kan bære at have en direktør ansat til at tage sig af den daglige drift. Tina Thuesen har arbejdet i flere år i et schweizisk rumfarts-firma. Tina er nu blevet hjemmegående husmor, men ikke mere hjemmegående end at hun sejlede af sted over Atlanten uden børnene. De økonomiske og tidsmæssige forudsætninger var i orden sammen med sejlererfaringen. Tina og Jens har sejlet sammen, siden de mødte hinanden for 23 år siden. De har begge yachtskip-

per-eksamen af 3. grad. Ud over en række Fyn- og Sjælland Rundt-sejladser, deltog de i 2005 i den 300 sømil lange Watski Two Star kapsejlad i Norge. Som navnet antyder, sejles der double handed, det vil sige med kun to personer om bord. Der til skal lægges mange sømil i deres nuværende båd. Tina og Jens var derfor godt forberedte, da de sejlede de 2700 sømil fra Gran Canaria til St. Lucia i Caribien som deltagere i Atlantic Rally for Cruisers – ARC. Tina forklarer hvorfor de valgte at gennemføre sejladsen som deltagere i ARC.

Racing-aspektet

»Vi ville gerne deltage i et race. Vi har med stor fornøjelse deltaget i langdistance-kapsejladser – også short-handed. Races, hvor det ikke kun gælder om at være en habil og erfaren sejler, men hvor der også er en udfordring i management af tid og afstand. Når over 230 både starter samtidig for at sejle så lang en strækning, spredes feltet hurtigt, og der

gik dage, hvor vi ikke så en båd. Men vi hørte dem på VHF. Du er ikke alene. Der var usædvanlig mange redningsaktioner, som dels blev koordineret af ARC-kontoret i England og dels mellem bådene selv. Atlanterhavet er et fordømt stort hav.«
»ARC organisationen arrangerede forskellige yderst nyttige seminarer i Las Palmas. Vi besøgte f.eks. et seminar om forvaltningen af strømforbrug undervejs. Et temmelig tørt kursus, men nok et af de kurser vi har haft mest glæde af. Desuden tilbød man sejlad i medvind, metrologi i Atlanten, nødhjælp og management af krisesituationer, hvordan man får båden hjem igen og et seminar om, hvad man kan lave på St. Lucia.«

Det sociale aspekt

»Vi har mødt en masse sjove mennesker i Las Palmas og her i St. Lucia. Især her i St. Lucia har folk haft et enormt behov for at fortælle om deres oplevelser over Atlanten. Vi har ikke haft tid til at gøre andet end at snakke

med folk. Men det har været sjovt. Vi har jo haft tolv dages ensomhed på vandet, det giver jo et socialt vakuum. Vel også for de andre folk.«

Derfor kun to

»Når du sejler med andre end dig selv, har du altid hensyn at tage. Hensyn til maden, alle spiser ikke det samme, hensyn til sejlerfaringen hos dine medsejlere, hensyn til deres temperament. Det er nemt nok at finde nogle, der gerne vil med, men ofte har de ikke meget erfaring, og inde i havnen lyder en tur over Atlanten som en romantisk ting, men så snart båden bevæger sig, vinden huler, bølgerne slår mod bunden af båden og sejlene blaffer, virker det meget voldsomt. Du kan jo ikke bare overlade folk til deres skræk og sosyge – det ville være inhumant. Alt så tilpasser du sejladsen, så dine gæster også synes, det er lidt ligesom på billederne. Vi ville ikke have børnene med over Atlanten. Dels ville det være meget vanskeligt at få dem ud af skolen, da

det schweiziske skolesystem er meget strengt. Dels mener vi ikke, at børn ubetinget har glæde og fornøjelse af at være spærret inde på en båd, der hopper og gynger i et par uger, uden mulighed for at rende rundt. Endelig var tanken om at være totalt alene, bare os to på en lille båd, der gynger i det store blå hav, med fuldmåne og stjernehimlen over os og kilometervis af vand under os, noget, der rykkede i de romantiske nakkehår.«

Båden

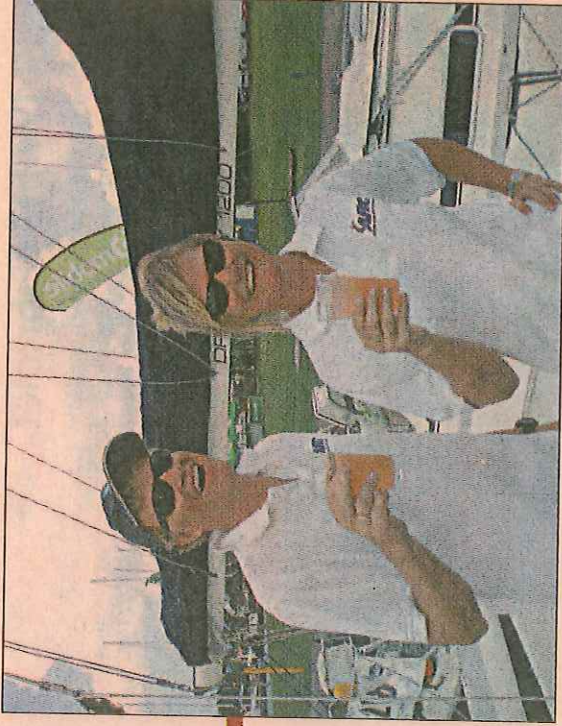
Tina og Jens's båd er en Dragonfly 1200. En trimaran, som de købte som næsten ny i 2003. Den er, som det fremgår af navnet, tolv meter lang. Det, der svarer til 40 fod. Jens fortæller om trimaranen:

»Vi var ikke sikre, for vi startede på turen, om vores trimaran var velegnet til vores formål, selvom vi har sejlet 15.000 sømil i båden, inden vi startede. Der ikke nogen Dragonfly, der tidligere har deltaget i ARC'en. Vi måtte derfor primært træk-

Der blev fanget eksotiske fisk undervejs. Det krævede diverse håndbøger, at finde den rigtige tiberedning.

Efter 2700 sømil er det godt at blive modtaget af et par kolde drinks. Der blev festet og snakket meget efter ankomsten til St. Lucia.

ke på egne erfaringer fra langdistancesejlads i Skandinavien og vores erfaring med at sejle båden fra Danmark til Las Palmas.»

»Men båden fungerer de over al forventning, som doublehanded er det meget vigtigt, at båden er let på roret så autopiloten kan håndtere båden på plat læns. Derudover er det vigtigt, at alle sejloperationer kan klares singlehanded. Bortset fra spilersejls kan alt klares singlehanded fra cockpitet. Spilerven på 128 kvm kræver os begge to, når den skal sættes og bjerger. Derfor var det kun undtagelsesvis, at vi sejlede med spiler om natten. Den konstant hårde luft gjorde, at vi kunne vælge mellem at sejle 15-

18 knob eller uden spiler 8-

10 knob. Som doublehanded valgte vi ofte det sidste. Så vi mener at kunne sige, at en flerskrogsbåd og en trimaran er velegnet. Den bør nok ikke være ret meget mindre end 40 fod, bølgerne er meget store og i 15 m/sek er der mange relativt stejle brækkere i mellem.»

Langstilkede glas

»Komforten ombord er absolut i topklasse, en flerskrogsbåd ruller ikke på læns. Vi kan nyde aftensmaden med normale langstilkede vinglas, på plat læns i 14 m/sek., mens kølbådssejlere klamrede sig til alt, der var at holde fast i.»

»Sejlgælden er proportional med farten og hvor tæt man er på vandet. Man bli-

ver aldrig træt at plane med 15-18 knob ned ad bølgerne. En trimaran er hurtig, hvis man vil. Vi kunne have sejlet 10-20 pct. hurtigere, hvis vi var flere om bord.»

»Hvis man vil, kan man gear ned og sejle langsomt og sikkert. Med to reb i sejlene er det en sikker stabil platform, som bevæger sig som en 50-60 fods kølbåd med 8-10 knob i gennemsnit. Vores båd er loaded med alt muligt cruising udstyr, dykkerudstyr etc., og det koster fart i flerskrogsbåd. Kvaliteten er meget vigtig - vi oplevede ingen defekter, men hørte om mange brækkede master og roer.»

Ofte er bådene stærkere end psyken, selvom 2006 bød på en del brækkede maste og rorskader, så bød sej-

hed og angst. Tina skriver i logbogen:

»Jeg fik et anfald af angst i går aften, da jeg skulle i seng. Vi gik på en spilerskæring, og vinden begyndte at tage til. Pludselig blev jeg virkelig bange, hvad nu hvis vi står på snuden? Så ligger vi der med vores drøm bogstaveligt talt smidt i vandet.»

Totalt ensomme

»Det med angst er en uendelig størrelse. Den er total irrationel. Du er bare banne. Der er ikke noget at gøre. Senere sad jeg miters alene ude i cockpitet med fuld spiler og for med 13-15 knobs vind af sted gennem månelyst over Atlanten og følte mig total tilpas. Jeg nød at se lyset fra månen

gennem den røde spiler og det sølvfarvede genskin i det mørke hav. Over båden sejlede store mørke skyer forbi og ind i mellem i hullerne kunne jeg se enkelte stjerner. Her burde jeg da være bange. Det store ukendte dyb - både under og over båden. Vi er jo totalt ensomme herude. Kun radaren røber, at der er et par skibe 10-16 sømil væk. Så langt væk, at du ikke kan se lyset fra deres lanterner.»

Tina og Jens Thuesen benyttede sig en række navigationsinstrumenter på deres sejlsads over Atlanten.

Hvis alt gik galt, kunne de benytte et råd, som de fik på et af de mange seminarer inden starten på Gran Canaria: »Sejl mod syd og drej til højre, når smørret smelter.»